

ZPRAVODAJ NÁRODNÍ RADY SFŘ 2009—2012

ČÍSLO 6

ZÁŘÍ 2010

Uvnitř naleznete: Z jednání NR, vzpomínky na otce Aloise Moce, františkánská mládež a SFŘ, opět volby, cyrilometodějská pouť ...

Za poutí na Hrádek u Vlašimi

Na toto malé mariánské poutní místo putovali terciáři pod vedením otce Aloise Moce OFM již před desítkami let. Putují tam stále, i když je otec již na věčnosti. Pouť je oblastní; putují tam hlavně členové bratrských společenství, jejichž duchovním asistentem byl otec Alois. Pouť bývá v sobotu. Neputují pouze terciáři. Pouť je příležitostí k tomu, abychom mezi sebe pozvali přátele a příznivce SFŘ.

Letos se pouť konala 11.zářím 2010. V dobách otce Aloise skoro všichni poutníci putovali z Vlašimi pěšky krásnou lesní cestou podél říčky Blanice. Auta nechali ve Vlašimi na náměstí. Některá z aut pak přejela na Hrádek a po mši sv. odvezla řidiče do Vlašimi pro jejich vozidla. Nyní velká většina poutníků přijíždí autem až na Hrádek. Zato přibýlo prodloužení pouti – pomocí aut – z Hrádku do blízkých Radošovic, kde je otec Alois pochován.

Mši sv. za otce Aloise celebrouval otec Antonín Klaret Dąbrowski OFM. (Ten s námi též putoval – v hábitu – pěšky z Vlašimi. Šlo nás včetně něho osm.) Celá pouť byla velmi pěkná. Poutníci byli srdeční a i počasí nám přálo. Naši radost kalilo snad jedině to, že poutníků postupně ubývá. Je to pochopitelné – ubývá pamětníků otce Aloise. Od jeho smrti letos uplynulo 15 let. Letos se navíc opozdilo vydání Zpravodaje SFŘ,

Poutní kostel Navštívení Panny Marie v Hrádku u Vlašimi

kde měla být pozvánka na pouť. Po mši sv. vždy posedíme na hrádecké faře nebo ve vedlejší budově bývalé školy. Letos jsme byli v této škole a byl tam přítomen pan Karel Moc, rodný bratr otce Aloise. Vyprávěl nám o Aloisově dětství a zmínil i další momenty z Aloisova života. Uvedeme zde alespoň dvě vzpomínky. Vysvítá z nich Aloisova odvaha.

Jako chlapec dělal klukoviny jako jiní. Vynikal v této disciplíně: v lese vylezl na slabý strom, rozhoupal jej a přeskočil na sousední strom. Někdy se mu to ovšem nepovedlo a spadl. Jednou spadl do roští a roztrhal si kalhoty. To byla velká škoda – rodiče byli chudí a kluci nosili spravované kalhoty. „Svedli jsme to na naši kozu, že jej prý potrkala. To se však prozradilo a dostal na pamětnou.“

V padesátých letech byl vězněn. Po propuštění pracoval s koněm v lese. Onemocněl však vážně po kousnutí klíštětem. Nemohl pak už dělat těžkou práci. Stal se skladníkem ve Zlatém klasu (katolická prodejna v Praze Na příkopech). Jednou tam zašel Pater Plojhar, tehdejší ministr zdravotnictví. Otec Alois mu řekl: „Pane ministře, já Vás znám. Viděl jsem Vás v Mírově, k d y ž j s t e j e j navštívil.“ (Poznámka: v Mírově byli věznění kněží. P. Plojhar však při své návštěvě nemluvil s nikým z nich a nic pro ně neudělal.) Brzy nato byl otec Alois propuštěn z tohoto zaměstnání. Uchytil se pak v továrně v Kostelci nad Labem.

Ke chvále Kristově

M. Müller OFS

ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2009 – 2012

Zápis z jednání NR dne **31.7.2010**

č.zápisu: **5**

Přítomni: Václav Němec OFS, Karel Ženišek OFS, Jiří Šenkýř OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, Markéta Strašíková OFS, Lubomíra Kmentová OFS, František Novák OFS, Marta Ševelová OFS, P.Bonaventura Štivar OFMCap.

Omluvili se: P.Sebastian Kopec OFMConv., P.Antonín Klaret Dabrowski, OFM

Host: Miloslav Müller OFS

Místo a doba jednání: Brno, klášter kapucínů, 9.30 – 13.30 hod.

1. Koordinační tým

a) NM předložil návrhy kandidátů na službu formátora NR. Oslovil 4 členy SFŘ, z toho 1 návrh nepřijal a 1 neodpověděl. Na formátora byli navrženi a kandidovali: br. Jiří Šenkýř z MBS Jihlava a sr. Milada Němcová z MBS Karviná. Volba byla tajná, Milada Němcová získala 0 hlasů a Ing. Jiří Šenkýř získal 7 hlasů. NM potvrdil jménem církve a františkánské rodiny zvolení bratra Jiřího Šenkýře do služby formátora NR Národního bratrského společenství SFŘ v ČR. Poté br. Jiří Šenkýř složil slib na službu člena NR SFŘ v ČR.

b) Na základě informací z jarního formačního semináře v Brně ohledně webových stránek SFŘ v ČR byly zatím provedeny dílčí úpravy stránek, na úpravě se bude nadále pracovat. Novým garantem pro webové stránky NBS SFŘ v ČR určila NR br. Jiřího Šenkýře.

c) Bratr Miloslav Müller předložil NR k nahlédnutí knihu „Dr. Nosek mladým“ z roku 1939 a další požadované informace. Kniha bude v reedici navíc doplněna úvodem a resumé, které bude v angličtině. Předpokládané náklady činí 40.000,-Kč. NR odsouhlasila reedici knihy v nákladu 600 ks .

d) NM se zúčastnil setkání MBS Český Těšín a spolu s ustanoveným duchovním asistentem P. Innocentem OFM prodiskutovali s členy MBS jejich žádost o přechod do polského NBS SFŘ. MBS Český Těšín po dlouhé úvaze a poradě se svým duchovním asistentem zrušilo svou žádost o přechod a požádalo o konání VK.

e) Hospodář informoval o příjmech a výdajích za období 17.4. až 31.7.2010 (příloha č. 1). Upozornil na půjčku člence SFŘ, která není splácena podle splátkového kalendáře. Do příštího zasedání členové NR připraví pro hospodáře přehled knih a jiných materiálů v majetku NR SFŘ v ČR, kterými disponují, k provedení inventury. NM upomene dlužníci o řádné splácení půjčky.

f) Zástupce v mezinárodní radě informoval o došlé poště z mezinárodní rady mezi zasedáními NR.

g) Členové NR neměli připomínky k materiálu „Františkánská mládež v ČR a její spolupráce se SFŘ“ zpracovaného a rozeslaného členům ZNM. Tento pracovní text bude zveřejněn ve Zpravodaji NR a předložen k diskusi na podzimním formačním semináři.

2. Sekretariát

a) Zpráva sekretáře o hospodaření sekretariátu (příloha č. 2).

b) Členové NR (delegáti NM) informovali o uskutečněných VK v MBS Šumperk, MBS Fulnek, MBS Kroměříž; BPV v MBS Svatava – požádali o jmenování nového duchovního asistenta, MBS Jihlava, MBS Čáslav.

c) Členové NR sr. Markéta Strašíková a br. František Novák poskytnou radě MBS Čáslav potřebnou pomoc k řádnému vyřízení ukončení členství v SFŘ br. Jaroslava Kocmana.

d) NR rozhodla, že výroční zprávy NBS SFŘ v ČR bude ve stručné statistické formě předkládat NR národní ministr do konce pololetí následujícího roku. Maximální rozsah na tři strany. Do konce letošního roku budou zpracovány výroční zprávy za rok 2007, 2008 a 2009.

3. Formační tým

a) NR doplnila program národní františkánské pouti na Svatý Hostýn v termínu 17.- 18.9.2010, doplněný program - příloha č. 3

b) NR stanovila termín podzimního formačního semináře, který se bude konat v pátek a sobotu 29 - 30.10.2010 v Brně, v Petrinu. Schválený program formačního semináře - příloha č. 4

4. Konference národních duchovních asistentů

Na podzimní formační seminář budou přizváni také duchovní asistenti, se souběžným programem.

Datum dalšího zasedání NR: 20.11.2010 v 9.30 hod., Brno, Petrinum.

Přílohy:

- 1) Zpráva hospodaření NR SFŘ ČR
- 2) Zpráva o hospodaření sekretariátu
- 3) Program národní františkánské poutě na Svatý Hostýn
- 4) Program podzimního formačního semináře, Brno - Petrinum

Zapsal: Marta Ševelová

Kontroloval. Václav Němec

Přílohy naleznete na konci v oddíle „Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady“

P. Alois Moc (k Roku kněží)

Když se člověk blíží k závěru šesté dekády života, má sklon poněkud si uskupovat své

vzpomínky – zvláště objeví-li se nějaký podnět. Jedním z takových podnětů bylo pro mě vyhlášení Roku kněží. Uvědomil jsem si, kolik kněží prošlo mým životem – od P. Jana Lebedy, který mě jako mladičkářský kaplan křtil a před několika roky zemřel jako pražský světitel biskup, až po P. Pavla Porochnavce, faráře mé patrně poslední (celkově již sedmé) farnosti.

Mezi kněžími, na něž vděčně vzpomínám, byl můj dlouholetý zpovědník P. Jaroslav Zbořil, jenž v roce 1962 podmíněčně křtil mou budoucí ženu – konvertitku, pak nás oddával a nakonec zemřel rukou vraha v Brandýse nad Labem – nedaleko místa mučednické smrti sv. Václava. Nemohu v tomto smyslu nevpomenout na faráře a další duchovní všech míst, kde jsme žili a kde jsem trávil – nejprve s rodiči a pak s vlastní rodinou – prázdniny a dovolené, jakož i na mnoho kněží, s nimiž jsem byl v kontaktu v posledních dvaceti letech v rámci svého působení v katolické humanitární organizaci i dříve při přípravě na její ustavení. A již patnáct let patří mezi služebníky oltáře i můj syn – františkán.

Položím-li si však otázku, kdo byl „knězem mého života“, automaticky mi v mysli vyvstane odpověď: Otec Alois.

Ano, františkán P. Alois Moc je pro mne onou klíčovou duchovní osobností, jež provázela život můj, mé ženy a celé naší rodiny plných sedmadvacet let.

Mé vzpomínky běží od jara 1968, kdy přišel Otec Alois po letech věznění a zákazu oficiální kněžské činnosti do tehdejší naší farnosti, až po srpen 1995, kdy jsme se s manželkou s naším milým Otcem naposledy rozloučili v nemocnici U svaté Anny v Brně a potom jej doprovodili na poslední cestě v jeho rodných Radošovicích u Vlašimi.

Jeho životní příběh ukazuje, jak věrně plnil své poslání:

Narodil se v roce 1918, jako velmi mladý vstoupil do františkánského řádu a po studiu teologie byl v červnu 1944 vysvěcen na kněze. Jeho prvním působištěm byl klášter v Hostinném, kde působil tři roky v duchovní správě. Po přečtení komunisty zakázaného pastýřského listu však byl zatčen a v červnu 1949 ve vykonstruovaném procesu odsouzen na 7 let. Vězněn byl na Mírově a ve Valdicích 6 let a poté byl podmíněčně propuštěn. Pracoval pak jako lesní dělník v Domašíně a později v Praze v továrně ve Kbelích a nakonec jako skladník v jednom pražském knihkupectví.

Ve svých padesáti letech získal v době takzvaného Pražského jara o Velikonocích 1968 státní souhlas k výkonu duchovenské služby jako výpomocný duchovní v pražské farnosti v Michli (kde směl být také zaměstnán jako kostelník). Bohoslužby sloužil zejména v malém dřevěném filiálním kostelíku sv. Františka Na Habrovce. A to až do Květné neděle roku 1983, kdy jsme se jeho příchodu na dopolední mši svatou nedočkali, protože byl ráno toho dne současně s několika dalšími františkány zatčen. Asi po třech měsících strávených ve vyšetřovací vazbě byli všichni – po intervencích z ciziny – propuštěni. Státní souhlas ke kněžské službě již P. Moc nedostal a byl donucen jít do důchodu.

Od počátku roku 1988 mu byla – opět po různých intervencích – povolena duchovenská činnost, avšak mimo Prahu. A tak dojížděl do Kozmic a Teplýšovic, malých obcí na Benešovsku, asi 70 kilometrů vzdálených od Prahy, sloužit mše svaté a starat se o duchovní život tamních obyvatel. V této obětavé službě dobrovolně setrval i po pádu totalitního režimu.

Je třeba si však uvědomit, že služba ve farnostech představovala jen určitý výsek z celkového působení františkána P. Moce, jehož „akční rádius“ zahrnoval i přčetné aktivity v rámci františkánského společenství. Šlo o teologickou výuku a další činnosti v rámci prvního řádu menších bratří, duchovní vedení sester františkánek a zejména o velmi širokou činnost duchovního asistenta sekulárního

františkánského řádu – terciářů. A toto všechno konal za cenu nesmírného rizika i v dobách, kdy neměl takzvaný státní souhlas, a samozřejmě vždy nad jeho rámec. Podobně jako byly mimo rámec souhlasu jeho mnohé další aktivity za totality – zejména pastorec rodin ve farnostech a duchovní vedení dětí a mládeže, především v pražském krčském turistickém oddílu.

Otce Aloise jsme my, žijící v jeho blízkosti, poznali jako skutečného otce a přítele. Vždy jsme obdivovali jeho velkou, ale neokázalou zbožnost, nesmírnou obětavost, pokoru a skromnost, i pravou františkánskou chudobu. V tom všem nám byl a zůstává nedostižným příkladem.

Nikdy nezapomeneme na jeho moudré rady spojené někdy s doslova prorockými slovy, jež se pak skutečně vyplnila, a na konkrétní pomoc v různých obtížných životních situacích, i na to, jak byl ohleduplný a ke všem projevoval láskyplnou pozornost.

S manželkou často vzpomínáme, jak pro nás P. Moc připravil radostné překvapení. Bylo to 26. června 1988, kdy jsme s ním jeli na mši svatou do Kozmic a chtěli jsme si tam v tichosti a nenápadně připomenout pětadvacáté výročí svatby, které na ten den připadalo. Když jsme však přišli na svá místa v kostelní lavici, našli jsme tam velkou kytici a přítomní věřící nám přišli gratulovat. Mše svatá byla sloužena za nás a veřejně jsme si při ní obnovili manželský slib.

Duchovně velmi bohaté a krásné byly vždy františkánské exercicie vedené Otcem Aloisem (také v lesích pod širým nebem) a hrádecké poutě i výstupy na některé kopce, které měl tak rád (Budeč, Blaník, Přimda). Z posledního setkání, u úmrtního lože, jsme přes bolest z loučení s člověkem pro nás tak drahým odcházeli s pocitem pokoje, pramenícího z pevného přesvědčení, že věrný následovník svatého Františka, tolik podobný svým životem (ale i postavou a vzhledem) svatému Maxmiliánu Kolbemu, úspěšně zdolal poslední výstup svého pozemského života.

Jan Smrčina

Vděčně vzpomínáme na našeho duchovního otce P. Aloise Moce OFM

Tak byla nadepsána stať, publikovaná v časopise Poutník č.8/2005. Jejimi autory byli bratři Jan Pečený, František Reichel a Lubomír Mlčoch. Byla napsána k 10. výročí smrti otce Aloise. Letos, 17. srpna, uplynulo už 15 let od jeho smrti. V den výročí bývá za něho obětována mše svatá ve františkánském kostele P. Marie Sněžné v Praze, v posledních letech v 18 hodin večer.

V této vzpomínce se omezíme na tři momenty:

1) Málokdo asi tušil, kolik sebezáporu vkládal do svého života tento přívětivý kněz. Čekal to i od druhých. Například: mnohokrát vedl exercicie, pro kongregace sester, pro nás terciáře i pro jiná společenství. Ocituje z pozdravu zasláného z Králík dne 12.6.1973: „Dojel jsem dobře a je mi zde také dobře. Počasí je měnlivé. Ale vzduch je výborný. Všem bych vám jej přál po celý den. Jsem unaven. Proto se spoléhám jen na světlo Ducha sv. a na Tvé modlitby a oběti. Víím, že jsi v této věci horlivá a poctivá. Proto již nyní Ti děkuji za pomoc.“

Pán Ti mýma rukama stále žehnej!“
Z jiných exercicií píše dne 4. 5. 1971: „A nyní nejraději bych se viděl v sobotu ve čekají zase úkoly a starosti. Takový V dopise z 20. 8. 1990 píše: „A nyní věci a události se nám nedaří tak, jak znamení kříže – a bez kříže není hříšníci a slabí. Ale nikoliv tak, že by jenom je to očišťováno. Vždyť ‘do

2) Otec Alois si velmi vážil br. dr. uplynulo 50 let od smrti tohoto

Tehdy přišel otec Alois do Poříčí nad Sázavou na mši sv., která je tam za br. Noska každoročně obětována. Spolu s ním přišla početná skupina terciářů. Od té doby se ujali terciáři dojednávání této výroční mše. (Do té doby tak činili původní Noskovi přátelé, kterých už ubývalo.) Tento rok byl klíčový pro další pokračování poutí do Poříčí.

3) Hrádek u Vlašimi: vybavují se nám pouti vždy v září, kolem svátku Vtisknutí stigmat našemu sv. Otcí Františkovi. Otec rád putoval na toto františkánsky skromné poutní místo, blízko jeho rodných Radošovic. Putujeme tam stále a vždy zajedeme i na hřbitov v Radošovicích, kde je otec pochován. Mše sv. v hrádeckém kostele bývá obětována za otce Aloise. Letos byla slavena v sobotu 11. září, v 11.30 hodin.

M.Müller OFS

Připomínáme si 15 let od úmrtí našeho duchovního asistenta, jak zní oficiální titul v dnešním jazyce SFR. Starší titul „duchovní otec“ je mi bližší, a také lépe vypovídá, čím pro nás P.Alois byl a čím pro nás zůstává i po odchodu na věčnost. Protože on nám- každému jednotlivě- byl nejen asistujícím při naší duchovní cestě v následování sv.Františka ve stopách Ježíšových, ale skutečným otcem, který v modlitbě rozmlouval s Bohem o nás-jemu svěřených ovečkách Božích. Díky tomu rozuměl té naší duchovní cestičce i s jejími zákruty a poblouďeními často lépe než my sami. Několikrát jsem se přesvědčil, že „do mne vidí jako do kukaček“, a přitom k tomu stačilo jen pár jeho slov, jedna otázka, jakoby jen nesměle vyslovená, s tím jeho neopakovatelně laskavým úsměvem. Ano, právě tak jemně a útlocitně nás otec Alois duchovně vedl, jen jakoby ponechávaje nám úsměv znamená, a otázky...

Vzpomínka na P. Aloise Moce OFM

Pro otce Aloise jakoby služba „třetímu řádu“, bratřím a sestrám žijícím ve světě, byla vlastním ohniskem jeho osobního prožívání spirituality Františkovy, jeho nejvlastnějším povoláním v 1.řádu. Vzhledem k životním okolnostem, do nichž ho Pán postavil, ani nemohl po většinu svého života žít řeholi dle regulí jak by býval měl. Sloužit bratřím a sestrám „ve světě“ však mohl- vždyť sám žil ve světě s námi- a pro nás.

Mé první bližší setkání s otcem Aloisem se odehrálo v jeho bytě „Na spojce“, a mělo za cíl mé představení a mou prosbu o přijetí do sekulárního řádu. Jen několik málo let předtím jsem se navrátil do církve mého dětství po čtvrtstoletí života mimo ni. Byl jsem krátce občansky rozvedený. Tedy žádné terno pro SFR. Návrat do církve a rozvod spolu souvisely /i když ne úplně/. Má žena „si mne takového nebrala“. Jejím životním vzorem byl její táta, kterého jsem i já znal jako „člověka spravedlivého“, i když po válce vystoupil z církve, a stal se „věřícím komunistou“- aby konečně mohlo dojít k naplnění „Božího království na zemi“- když předtím se církev „dala na stranu bohatých“/?. Můj tchán se ani před smrtí do církve /viditelně/ nevrátil, přesto jsem věřil, že Pán ho neodmítnul. Tato má víra ve spásu někdejšího nižšího soudního úředníka z let, kdy komunistické soudy odsoudily nevinného otce Aloise do vězení /i když „se nedal na stranu bohatých“/ - to byl i s mé strany problém: jak to vězeň komunismu přijme? Skutečnost, že kněz Kristův a učedník Františkův dokázal dokonale odpustit svým někdejšími věznilům -a jejich nižšímu soudnímu úředníkovi s nimi- i to- že má víra ve věčnou spásu dědy Zemana byla otcem Aloisem přijata – to byla má první velká zkušenost s ryzostí žité víry našeho duchovního vůdce.

V tomtéž bytě „Na spojce“ se konala mše svatá pro okruh oveček otce Aloise, tentokrát při příležitosti jeho životního jubilea. Já nedodržel eucharistický půst, a jako jediný jsem nešel ke sv.přijímání. Otec neznal důvody mé neúčasti, ale věnoval mi tehdy zvláštní pozornost a projevil mi svou lásku. Soucítit se mnou. V té době jsem už byl zaměstnancem katolického družstva Concordia, a žil jsem v pocitu, že „nestíhám“, i v tušení, že na svou funkci nestačím. Jel jsem na poslední chvíli, a v časové tísní jsem v metru „v běhu“ snědl rohlík...ten chléb viditelný, který měl nasytit tělo.

Concordia mohla být otcem pochopena a přijata jako „naš podnik“, jako příklad angažovanosti nás sekulárních františkánů ve světě. Podnik /a jeho části/ mohly připomínat někdejší aktivity JUDr.Františka Noska, o němž jsme už tehdy věděli, a o němž otec Alois vždy mluvil s velkou úctou. Nás duchovní asistent –pokud já vím- nikdy neprojevil podporu našemu duchovnímu snažení v tomto směru. Už v tom jsme mohli a měli poznávat jeho laskavou ruku duchovního vůdce. Co nám tím tehdy chtěl říci?- že neříkal nic? Když o tom zpětně uvažuji, tak-aspoň pro mne osobně- v tom měla být pobídka ke zpytování svědomí o motivech našeho „duchovního podnikání“. Do „podnikání“ jsme vstupoval nezištně pokud jde o „peníze“. Někteří z nás této cestě obětovali možnosti /?/ „politické kariéry“. Přesto všechno – byla naše motivace skutečně spiritualitou Františkovou? Existuje i duchovní ctižádost, hledání sebe /a své „slávy“/, namísto „větší cti a slávy Boží“. Duchovní sebestřednost, pokušení, jež se nevyhýbá ani následovníkům svatého bratra Františka. Zakuklená pýcha. To asi v rozmlouvách s Bohem – „o nás bez nás“- otec Alois tehdy duchovním zrakem rozpoznával. A já se s tím problémem potýkám dodnes. Díky pozoruhodnému duchovnímu vedení otce Aloise „metodou mlčení“, aspoň vím, co je můj osobní duchovní problém- a jsem za to otcí Aloisovi vděčný. Tak jako mým dvěma zpovědníkům za to uplynulé skoro čtvrtstoletí.

Otec Alois vlastně jen zcela výjimečně člověku schválil to co dělá. Já si vybavuji jen dva případy: můj příspěvek k výročí úmrtí JUDr.Františka Noska – na Spořilově, u sv.Anežky, vlastně v téže době, kdy jsme se tak snažili v Concordii. V tomto případě otec Alois svým jemným způsobem- ale přesto docela jasně- schválil můj zájem o Františka Noska a snahu o zprostředkování jeho poselství života z víry naší generaci. Ten druhý případ je pozoruhodný svým naučením o františkánském vztahu k majetku. Otec někde

v rozhlase zaslechl, že jsem přišel s myšlenkou majetkových restitucí – obecně- ne výslovně církevních restitucí. A otec tuto snahu o nápravu majetkových křivd schválil, vlastně mne jedinkrát pochválil. Není to paradox? Františkán - a starost o vracení majetku? To naučení vidím v duchu sv.Františka, který úzkostlivě dbal na to, aby ve věcech majetku – bratří uvažujících o vstupu do řádu - se citlivě respektovala svoboda vůle každého. Jen radostné dárce miluje Bůh, násilným vyvlastněním v duchu marxismu nešlo člověka zlepšit ani napravit. A asi něco podobného je dnes v otázce ochoty platit /vyšší/ daně z příjmu či z majetku. Politická strana hlásící se ke Kristu je zde v nesnadné situaci: „nalevo“ by měla nabádat „nezávidte“, „napravo“ varovat před tvrdostí srdce /„mějte srdce otevřená potřebám bližních“/.

Otec Alois se příležitostně vyjádřil i ke „globálním problémům“ a vztahům bohatého Severu /Západu/ a chudého Jihu. Vždy zdůrazňoval princip „univerzálního určení statků“ a právo i těch nejchudších na spravedlivém podílu na darech a plodech země a jejich práce. Nejvíc mi vrtá hlavou jeho přesvědčení, že ti chudí celého světa si o ten spravedlivý podíl jednou řeknou. Jak se to má stát? –když zjevně nebyl pro „znárodnění“ našeho typu. Někdy v jeho formulacích bylo možno rozpoznat i jakési uznání pro to, co obyčejné lidi udělal režim, který jeho samého bezdůvodně věznil.

Tím, co bychom si dnes mohli vzít pro rozpoznání „znamení času“, byl otcův nápadně zdrženlivý postoj k postkomunistickému převratu. Otec Alois nepodléhal euforii doby ani v nejmenším. Jisté dočasné zviditelnění role církve a jmenovitě Františka kardinála Tomáška bral s rezervou /“oni ho zatím potřebují“/. Poté, kdy se mu zdálo, že bychom mohli přijmout už i hutnější stravu, opatrně zmiňoval potřebu připravenosti „vydávat i svědectví krve“. Kardinál Joseph Ratzinger těsně před svým zvolením papežem měl přednášku o Evropě sv.Benedikta z Nursie v krizi kultury. Tam klade m.j. zásadní otázku: jak se to přihodilo Evropě, z níž šly křesťanské misie do celého světa, že se v jejím lůně vytvořila kultura, která je nepřátelská nejen vůči křesťanství, ale vůči náboženskému vnímání světa vůbec. My máme často tendenci hovořit o naší době jako o čase náboženské svobody, jakou jsme dosud v historii nikdy nezažili... Jak se mají k sobě tyto dvě interpretace „znamení času“?

Tuto otázku nám dále klade otec Alois.

Loučení otce Aloise s námi a se světem trvalo nějaký čas. Vybavuji si jeho poslední účast na pěší pouti z Vlašimi do Hrádku u Vlašimi, krajem a ke kostelu jeho srdci zvláště drahému. A potom mši sv. k výročí jeho kněžského svěcení v kostele sv.Františka „Na Habrovce“. Už nějakou dobu předtím otec ztrácel paměť a soustředění, a měli jsme obavy, jak zvládne liturgii. Dostalo se mu daru a milosti a nám všem s ním. Na prostranství vedle kostela potom ještě sám pojmenoval tu velkou milost, jíž se nám všem- na jeho osobě-jak s velkou pokorou uvedl- dostalo. A ta milost se skutečně vznášela nad naším bratrským a sesterským posezením onoho odpoledne, kdy nám všem bylo dáno uvědomit si, jakým obdarováním pro nás život otce Aloise byl.

Každoroční pouť do Hrádku u Vlašimi, a poté návštěva hrobu otce Aloise v blízkých Radošovicích, je pro mne, a věřím, že nejen pro mne, jakýmsi stálým obnovováním duchovního pouta, které mezi námi a otcem vzniklo, které dále trvá, a které je dále velkou pomocí v udržení naší duchovní integrity a věrnosti spiritualitě sv.Františka. Bohu díky, a díky otci Aloisovi.

V Kostelci nad Černými lesy 16.srpna 2010

Lubomír Mlčoch OFS

5. září se uskutečnila, jako každoročně, tradiční Křížová cesta na pražském Petříně. Vedl ji O. Antonín Klaret, který nás navíc doprovázel na kytaru. Křížová cesta měla stejný úmysl jako každý rok: mysleli jsme při ní na všechny naše školáky a jejich učitele.

Ještě k volbám... Anebo spíš už zase ...

Zamýšlení nad výsledky voleb, které byly - i nad těmi, které se připravují

Psát toto zamýšlení nyní, dva měsíce po volbách, je velmi těžké. Vždyť vyšlo tolik komentářů a vyjádření. A také hodnocení byla celá škála – od těch, které si slibují změny k lepšímu a vidí jisté náznaky, že se tak děje až po ty, které píšou o tom, že se nic nezmění nebo bude vyvíjet špatně.

Obecně výsledky voleb potvrzují dosavadní politickou orientaci a směřování a do určité míry i nositele tohoto zaměření. Anebo mění toto nasměrování i osoby. Letošní květnové volby představují tuto druhou variantu a tedy i do určité míry naději na zlepšení politického, společenského i ekonomického prostředí. Posuzujme tedy vše střízlivě a modleme se za naše politiky a představitele tak, jak nám to ukládá Písmo svaté i modlitba, kterou nám předložili naši biskupové a je aktuální i po volbách.

Buďme si však vědomi, že volby představují kontinuální proces a mají i různé návaznosti. A právě v těchto dnech se připravují kandidáti do komunálních voleb čili do oblasti, která se nás přímo dotýká. A proto je třeba, abychom se i na tyto volby odpovědně připravili. Jak?

- 1) Modlitbou za konkrétní osoby, které již v komunální sféře pracují nebo se připravují jako kandidáti.
- 2) Odpovědným prostudováním kandidátních listin a odpovědným výběrem těch, kteří odpovídají našim představám. Je dobré je povzbudit i poděkovat za iniciativu.
- 3) Je vhodné a dobré seznámit se s technikou výběru kandidátů a jejich „kroužkováním“. Vždyť právě v posledních volbách jsme byli svědky, že tato technika vynesla do popředí nové tváře.

Závěrem: Opět nám Pán vkládá do ruky hřivnu. Využijeme ji v říjnových volbách nebo ji zahodíme (odložíme) ?

František Reichel

Nová šance – Volby 2010

Volební výsledky dosvědčují, že se lidé dokážou bránit dlouhodobé nepřízní osudu. Věřícími vymodlená spolupráce s Bohem a intenzivní pomoc Boží odstartovaly novou etapu, novou šanci pro naši zemi. Ale je to pouze šance. Důležitým spoluvůrcem musí být stále Bůh a Boží vůle. Neuvědomují-li si to naši nevěřící spoluobčané, musíme mít na paměti Boha alespoň my. Dosavadní vývoj dává naději na správné nakročení. Je třeba na této cestě vytrvat. Modlit se za náš národ, i za osvícení politiků. Mají těžkou roli. Jejich snaha o oddlužení země se nebude setkávat se vstřícností.

My, jako františkáni, máme teď velkou šanci podpořit všechny dobré trendy ve společnosti. Průběh voleb byl přiléhavě nazván zemětřesením, protože se v krátkém časovém úseku podařilo zvrátit jejich průběh. Věřím, že i naše modlitby před volbami přispěly k tomuto nečekanému výsledku.

Zklamáním je pouze neúspěch naší strany – KDU-ČSL, která jako jediná má ve svém programu respekt k Božím zákonům. Respektováním Boží vůle a obhajováním Božích pravd zaručovala strana KDU-ČSL v Poslanecké sněmovně jistou rovnováhu, což ostatně vzápětí po vyhlášení výsledků konstatovalo s obavami mnoho politiků.

Věřím, že se ještě této straně podaří „vstát z mrtvých“ a zaujmout v naší pohanské společnosti své nezastupitelné místo.

Nepřestávejme se tedy modlit a vyprošovat všem těm, kteří mají nyní moc rozhodovat o osudu a budoucnosti naší země, sílu vytrvat v dobrém až do konce.

Anežka Marie Suchánková
MBS Uherské Hradiště

Františkánská mládež v ČR a její spolupráce se SFŘ

Pracovní materiál pro seminář SFŘ v Brně 29. a 30. 10. 2010.

I. Téma

Rozpracovat závěry Generální kapituly SFŘ v roce 2008 v Maďarsku na téma františkánská mládež u nás.

II. Cílová skupina

„Koho tím myslíme“ ?

Stojí za úvahu, koho si pod pojmem františkánská mládež představít. Jsou to ti, kterým „nevadí František“, nebo naopak pouze ti, kteří Františka vidí jako alter Christa? Domnívám se, že ve františkánské mládeži by měla být františkánská spiritualita brána patrně jak explicitně (četba pramenů, Františkovy modlitby, atd.), tak implicitně (tedy žití spirituality – prostota, radostnost, důraz na stvoření, neorganizovanost, nebo i detaily jako je nošení sandálů atd.). Mám ale za to, že explicitní forma nemusí být nijak výrazná, spíše by se měl **františkánský duch představit jako plnohodnotná forma prožívání katolické víry než její nadstavba.**

Její „specifikace“

1) „Dnešní“ mládež obecně

- je obrazem současného stavu společnosti (nejistota, konzum, povrchnost, atp.)
- je svobodomyšlná, tolerantní, ochotna experimentovat a hledat
- je ovlivňována a formována médii
- hledá svou identitu ve společenstvích různého typu (party)
- velmi těžko přijímá autority, je velmi kritická
- nemá dostatek dobrých „vzorů“, pro ni přijatelných
- neznají evangelium, křesťanské principy a poslání církve

2) Mládež se zájmem o křesťanství a „věřící“ mládež

- je velkou menšinou mezi ostatními mladými
- většinou jsou její zájem či rostoucí víra „závislé“ na konkrétní osobě v její blízkosti
- většinou se nerada zavazuje k nějakým povinnostem
- Církev jako instituce je moc nezajímá
- se starší generací si moc nerozumí a o spolupráci příliš nestojí

3) Mládež s „nezávislou“ příslušností k františkánství

Jedná se o různorodé skupinky mladých, kteří jsou nějakým způsobem navázány ponejvíce na členy I. a II. řádu. Důvodem je obvykle hledání vlastní životní identity, vztahu ke křesťanství, k víře, k Bohu a k Církvi. Také touha patřit do nějakého společenství, mít přátele a kamarády. Potřebuje společenství „sobě rovných“ a silné a emoční zážitky. Často se ve vztahu k OFM nebo starším laikům jedná o hledání „rádce“, zejména ve věku, kdy je pro ně rodičovská autorita obtížně přijatelná. Také aktivity a formace v duchu františkánské spirituality jsou různorodé a na různé úrovni. (volnočasové aktivity, výlety a tábory, vzdělávání v základech křesťanství a v bibli, společné modlitby, hudební skupiny, účasti na různých bohoslužbách). Jejich formace nemá často kvalifikovanou úroveň. Většinou se nerada zavazuje k nějakým povinnostem či trvalým závazkům.

4) Mládež sdružená ve FrMolu

FrMol vznikl v dubnu 1996 z iniciativy NR SFŘ, jako pokus o založení GiFry v ČR. Do léta 1999 byla snaha dostat závazkům GiFry, plynoucím z Generálních konstitucí SFŘ, ale znamenalo to živoření 2 malých společenství o zhruba celkem 10 aktivních členech. Hlavními problémy bylo: stav společenství SFŘ, o která se FrMol měl opírat, nepřijatelnost skládání příslibů, minimální zájem ze strany místních společenství SFŘ, těžkopádnost struktur SFŘ... V létě 1999 po vizitaci generálního asistenta pro SFŘ a GiFru P. Nilse F. Thompsona OFM a na jeho doporučení, byla vazba na SFŘ uvolněna a nastal značný rozvoj. Následně vzniklo 10 nových společenství. **Společenstvími prošlo** více než 300 mladých a „vnějších“ akcí se zúčastnilo dalších kolem 200 lidí, kteří se do společenství FrMolu nezapojili. „Ovocem“

je více než 30 lidí, kteří vážně uvažují o zasvěceném životě nebo již do nějakého institutu vstoupili a to nepočítám větší množství těch, co skončili v SFŘ a řadu krásných manželství. Je to dáno zaměřením FrMolu na duchovní doprovázení při hledání svého povolání.

Konkrétní svědectví: „Zpětně, když se ohlédnu, **musím děkovat Pánu Bohu, že mi Frmol dal** (a to především na té celorepublikové úrovni), protože mě opravdu formoval. A i to, že na jednotlivých formacích nebyla pouze „klasická“ etická a duchovní témata, ale i františkánská. To bylo pro mě velkým přínosem. **Zamilovala jsem si sv.Františka tak nepozorovaně, že jsem se sama divila. A o drahocenných přátelstvích ani nemluvě... „**

5) Mládež a GiFra

V srpnu roku 2009 byly přeloženy do češtiny stanovy GiFra. V současné době v naší zemi pravděpodobně neexistuje žádné společenství Františkánské mládeže, které by se shodovalo s pojetím GiFry, jak ji chápou Generální konstituce SFŘ. (V Olomouci prý vznikla malá skupinka). V rámci společenského a náboženského kontextu jsou v ČR některé pasáže Generálních konstitucí SFŘ vztahující se na Františkánskou mládež velmi těžko přijatelné (nedílná součást SFŘ, přísliby či jiné závazky, vzájemné zastoupení v Národních Radách, schvalování dokumentů NR SFŘ...). Problémem je také obtížné realizování následujícího: „*Bratrská společenství SFŘ prostřednictvím vhodných a dynamických iniciativ rozvíjejí františkánské povolání mezi mládeží. Ať udržují životnost a šíření bratrských společenství františkánské mládeže a doprovázejí mladé na jejich cestě lidského a duchovního růstu nabídkami činnosti a tematických obsahů... Bratrská společenství SFŘ ať se snaží poskytnout bratrským společenstvím františkánské mládeže bratrskou animaci...“* (Gen. konstituce SFŘ čl. 97 č.1-2). Více než 13 let existence FrMolu je dost dlouhá doba na to, aby bylo zřejmé, že SFŘ v ČR v reálu nemá ani sílu ani lidi na to, aby na úrovni místních společenství, nyní i v dohledné době, plnila své výše uvedené závazky. Personální situace většiny místních společenství SFŘ se spíše zhoršuje, než aby byla naděje na pozitivní změnu.

Osobní pohled BOČ: „Navíc FrMol takto tvoří jakéhosi nechtěného konkurenta FraMu. Ale připadalo by mi zabíjäcké obětovat FrMol pro FraM, nebo FrMol oklestit do podoby, jaké by vyhovovaly stanovám FraMu (nejkrutější je norma, která dovoluje členství do 30 let). Pak by se mohlo stát, že tu nebudeme mít ani FrMol ani FraM. Na druhou stranu je fakt, že není dobře myslitelné, aby obě organizace v našich podmínkách koexistovaly. Je nesmírně těžké sehnat duchovní asistenty pro jednu z nich, takže pro obě by to bylo nemožné.“

6) K čemu je dobré být členem řádového společenství?

Generál Carballo Praha 2010:

Kdo patří do rodiny sv. Františka, dostává se mu podílu i na dobrech, milostech a darech, které bratři a sestry od Pána přijali. A má také před sebou nepřeborné množství těch, kteří již došli do Božího království, má před sebou vyobrazeny skutečné lidské příběhy zápasů a svatosti. Může je následovat a jimi se povzbuzovat a to, co se nám zdá nemožné, uskutečňovat. „Když mohli oni, proč ne já“!

Rodina bratří a sester sv. Františka je skutečnou rodinou. *Jan 1, 12-13:* „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.“

7) Spolupráce s prvním řádem a ostatními, kteří se mládeži věnují

- práce členů I., případně II. řádu s mládeží je velmi různorodá
- v některých komunitách OFM je vynakládána velká energie a snaha mládež vést a formovat. Často je však doprovázena bezradností a chybí pedagogické a psychologické schopnosti. Není dostatek kvalifikovaných a ochotných spolupracovníků – laiků.
- chybí pro ČR jasně formované důvody, cíle, formy a měřitelné výsledky této činnosti

8) Vztah a spolupráce františkánské mládeže se SFŘ.

- mládež o spolupráci se členy MBS převážně nestojí
- spolupráci FraM a SFŘ negativně ovlivňuje absence střední a mladší generace v SFŘ
- někteří členové MBS SFŘ by o spolupráci měli zájem, ale mají o ní většinou nereálné a chybné představy
- představy a chápání života v „duchu“ františkánské spirituality jsou u FraM a SFŘ dosti rozdílné
- chybí pro ČR jasně formované důvody, cíle, formy této spolupráce

III. Cíl

1) Závěry GK SFŘ 2008 v Maďarsku – priorita č.4 !

Kapitula uznala vynikající práci s Františkánskou mládeží odvedenou během šesti uplynulých roků a žádá Předsednictvo, aby se dále zabývalo tímto podstatným závazkem ve prospěch Františkánské mládeže. Je nutné zdůraznit zodpovědnost SFŘ vůči YouFra, zlepšovat svou informovanost a zvyšovat aktivní přejímání zodpovědnosti.

Je požadováno, aby byly připraveny vhodné a dobře vybrané nástroje a náležitě připravení bratrští animátoři na všech úrovních.

Zvláštní péče a pozornost má být věnována vznikajícím YouFra fraternitám a mladým lidem, kteří složili profesi v SFŘ.

Je podstatné, aby všichni členové YouFra byli zváni ke všem významným událostem v SFŘ a aby se společné projekty prováděly v pravém společenství a sdílení.

2) Otázky pro ujasnění si cílů a metod v práci s mládeží v kontextu současné a reálné situace v ČR

a) O co nám (františkánům) jde – proč chceme s mládeží pracovat ?

- nemáme dorost (SFŘ) (To je zřejmě pravdivý důvod, který ale nikdo nevyslovil).
- je u nás věřící mládež a nikdo s ní nepracuje.
- je u nás věřící mládež a má zájem o františkánskou spiritualitu.
- poflakuje se u nás nevěřící mládež a máme zájem s ní něco udělat.
- chceme jim pomoci při hledání jejich životní cesty.
- rozhodně nám nejde o doplnění vymírajících SFŘ.
- jde o naplnění „právních předpisů“ a fungování struktur nebo o život z víry ?
- kdo se umí, chce a je pověřen zabývat se s „františkánskou“ mládeží ?
- kdo z františkánské rodiny „umí“ mládež z hlediska psychologie, sociologie, ..?
- nemáme strach z toho, že to „není v našich rukou“ ?

b) O co jde mládeži – známe ji ?

- kdo a jak se jí ptá?
- známe jejich tužby, potřeby, problémy v dnešní době ?
- v dnešní době jsou zralí pro životní a závazná rozhodnutí v cca 30 letech
- přece jim nebudeme diktovat to, co chceme my!
- proč nechtějí do „struktur“ ?
- jak vidí mladí současné SFŘ ? Proč by měli mladí s MBS spolupracovat?

3) Co je tedy cílem v práci s mládeží?

Dejme si pozor na záměnu cíle (formace mládeže), cest k němu vedoucích (spolča, volnočasové aktivity, vzdělávání, modlitba, členství ve FrMolu, Gíře, SFŘ,) a našich představ a přání (byť sebelepších).

- **nabídnout jim pomoc a doprovázení:**
- aby se jim život vydařil
- lidská (fyzická, psychická duchovní) zralost mladých lidí
- život podle křesťanských hodnot (podle evangelia)
- život podle františkánské spirituality (příklad sv. Františka, bratří a sester)
- trvalá příslušnost k františkánské rodině, včetně mezinárodní
- služba církvi, františkánské rodině a veřejnosti

IV. Názory konzultantů k úvaze a hlubšímu pochopení tématu

Františkánství je především věc vztahu (k sobě, k Bohu, k Církvi, ke spiritualitě..)

Mladí hledají především živá společenství. Učme je **hledět očima sv. Františka na Ježíše** (ne na sv. Františka).

Vycházejme z reality, modleme se a budme trpěliví

Práce s mládeží a její františkánská formace se daří tam, **kde je I. řád.**

Budme vděční za každého mladého člověka, který má zájem o křesťanství a františkánskou spiritualitu. Práce s nimi vede přes osobní vztahy. Přiznejme si, že často ale nevíme, jak a co s nimi dál.

Charismatem františkánství **není primárně práce s mládeží**. Jedním z hlavních pilířů je minorita (chudoba a pokora) a bratrství. Většina z nás tedy může pokorně říct: neumím to s mládeží nebo jsem na to starý a už je nechápu, udělal bych víc škody než užítku, anebo ano, mám tento dar a vezmu na sebe zodpovědnost. Ale nutit se do práce s mládeží za každou cenu, jen proto, že by se to mělo, může značně uškodit. **Bud' me tedy chudí** a začněme spolupracovat s těmi, kdo to umí (např. DCM, salesiáni, některé františkánské kongregace apod.)

Když budeme pravidelně pracovat s mládeží (např. spolčo), dbejme na to, **abychom nejprve vedli mladé k tomu, aby byli dobrými lidmi, pak dobrými křesťany (upevnění víry) a až následně řešme spiritualitu!**

Nesuplujme volnočasové aktivity; využívejme je jako cestu, ne jako cíl; přistupme na způsob vyjadřování mládeže, ale mluvmе o Bohu, víře, lidských hodnotách. Modlitbu, adoraci, mši svatou, besedu o víře ve škole nebo v kroužku nezažijí (obzvlášť pokud to bude jim blízkým způsobem).

Na úrovni ČR a diecézí funguje **možnost Studijně formačního kursu pro pracovníky s mládeží a kursy pro animátory** (kam lze poslat animátory přímo z řad mládeže).

Výchovu k víře, případně ke spiritualitě chápeme jako proces.

V. Františkánská mládeže a spolupráce se SFŘ

Je třeba, aby SFŘ hledali kontakt s Frmolem i ostatními skupinami mládeže „kolem františkánů“. **SFŘ si ale musí (v současné době) hledat „mládež“ do svých řad sami**. Ti mladí, kteří jsou již ve Frmolu, jsou „spokojeni“ a nechtějí se ve velké míře v rámci SFŘ organizovat, protože takhle jim to vyhovuje. Přitom hledají vědomě i podvědomě řád, vztahy, partnery (manželství) i hlubší zapojení.

Citace BOČ: „Za největší problém z hlediska SFŘ a její práce s mládeží pokládám fakt, že SFŘ nemá, až na výjimky, nikoho, kdo by s mládeží pracoval. Dokud SFŘ nepředstaví lidi, kteří s mládeží budou reálně pracovat, může NR o práci s mládeží teoretizovat jak chce, ale praktický důsledek to mít nebude. Jsme tím pádem jakoby v začarovaném kruhu: SFŘ nemá dorost, protože nemá mládež, ale nemá nikoho, kdo by s ní pracoval, jenže nikoho takového mít nebude, protože nemá dorost.. atd. Situace ale není tak černá, mám do budoucna naději, že se kruh podaří rozlomit.“

Do některých MBS SFŘ vstupují mladší lidé, kteří mají dorůstající děti, mají k dětem a mládeží blízko a mají předpoklad, aby vytvářeli kontinuitu mezi SFŘ a mládeží.

VI. Aktivity k naplnění cílů

1) Priority v práci s (františkánskou) mládeží

- domnívám se, že nemá cenu vytvářet prioritně struktury pro něco, co tu ještě vůbec není. Než vymýšlet v tuto chvíli stanovy pro FraM a diskutovat o nich, je daleko spíše třeba začít něco s mládeží dělat. Určitě je dobré mít určitou představu, čeho chceme docílit v měřítkách strukturálních, že například budeme raději, pokud bude FraM ústít do SFŘ, že budeme raději, pokud spolupráce FraM a SFŘ bude těsná, než když bude volná atd. Ale v tuto chvíli je spíše třeba najít konkrétní jednotlivce, kteří by měli zájem dělat nějaká františkánská spolča a konkrétní členy františkánské rodiny, kteří si je vezmou na starost. A teprve poté sledovat s pokorou, kam se věci vyvíjejí a pokud by se dílo rozrostlo, vymýšlet, jaké struktury takovému dílu určit. Obrácená cesta, tedy vytvořit struktury a poté do nich shánět lidi, je v dnešní situaci neschůdná a málo reálná, co se týče úspěšnosti.

2) Získání „obecného“ přehledu o věřící mládeží

- práce ve skupinkách dle jednotlivých společenství, kde by měli za úkol odpovědět např. na následující otázky: Kde je nejbližší společenství mládeže? Jsou mladí ve vašem okolí, kteří mají zájem o založení spolča (obecného či s františkánskou spiritualitou)? Jak jsou staří? Jak se jmenuje váš kaplan pro mládež? Kde je nejbližší diecézní centrum mládeže a diecézní centrum života mládeže? Byl by někdo z vašeho společenství ochotný a schopný dlouhodoběji pracovat s mládeží? Jak můžete jinak pomoci mládeží? ...

3). Metodické podněty pro všechny ty, kteří se františkánské mládeží věnují

- vnímat současné možnosti a realitu (situace fram mládeže a stav MBS SFŘ)
- naslouchat mládeží (jejich otázky, hledání, tužby, kritika, vztahy, ...)

- seznamovat je vhodným způsobem s evangeliem a františkánskou spiritualitou
 - vysvětlovat mladým důvody pro přijetí radikálního životního závazku a obohacení různou formou „zasvěceného“ či „specifického“ života v Církvi (Frml, Gifra, SFŘ...)
- vnímat, že jakákoliv výchova či formace je postupný proces a nelze nic nucovat
- uvědomovat si zodpovědnost celé františkánské rodiny za mládež
- nezapomínat, že i mládež je v Božích rukou (modlitba)

4). Konkrétní úkony

- zjistit kde, kdo a jak v rámci františkánské rodiny s mládeží pracuje a formy těchto aktivit
(*Je známo, že františkáni (fr. rodina) s mládeží pracují daleko rozmanitěji, možná i plodněji, než jen ve FrMolu a možnost pro členy SFŘ přiložit ruku k dílu je daleko širší, než jen zde. Jsou tu každoroční setkání mládeže na Cvilíně (kolem 150 mladých), je tu Jan František Tichý, který se úžasně věnuje studentům na svém gymnáziu, je tu Ali Prymková, která se angažuje v ekologickém hnutí Zeměchvály, jsou tu školské sestry, které pořádají s našimi bratry duchovní obnovy, kapucíni se svým „netradičním týdnem“, atd.)*)
- zmapovat situaci v MBS SFŘ vzhledem k možnosti spolupráce s mládeží
- najít na úrovni NR „asistenta – spojku“ pro komunikaci františkánské mládeže a SFŘ
- garant NR SFŘ a delegáti Provincií pro mládež se sejdou se „zástupci“ františkánské mládeže k oboustranné diskusi, naslouchání a hledání spolupráce a dalších metodických postupů
- vypracují společně návrh práce s františkánskou mládeží a spolupráce se SFŘ reálný pro současný stav v ČR s výhledem pro budoucnost, včetně hledání nových, životných forem
- předloží ho ke „schválení“ všem třem provinciálům a NR SFŘ

VII. Pokračování práce

- 1) Pozvat na podzimní seminář do Brna nějakou skupinku františkánské mládeže, která by mohla seminář tématicky a „lidsky“ obohatit například o:
 - osobní svědectví (život z víry, vztah k františkánské spiritualitě, co jim dává, co očekávají, co se jim líbí a co ne, atp.)
 - hudební doprovod při mši
 - vedení adorace
 - diskuse
 - případně aktivity viz bod VI/2.
- 2) Do materiálu zpracovat vhodným způsobem názory účastníků semináře.
- 3) Po zveřejnění materiálu ve Zpravodaji reagovat na případné připomínky a názory čtenářů.

VIII. Závěr

Motto I:

Odpovídejme mladým, když se ptají!! Žijme tak, aby se ptali!!

Motto II:

Lidé raději naslouchají svědkům než učitelům. Učitelům pak, protože jsou svědky.

Zpracoval 28.7.2010

Karel Ženišek, garant NR SFŘ pro oblast františkánské mládeže a její spolupráce se SFŘ

Po třech dnech jej našli, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.

L. 2, 46-47

Dopis generálního ministra OFM klariskám

Dne 13.6.2010 na svátek sv. Antonína z Padovy rozeslal svůj dopis sestrám klariskám generální ministr OFM O. José Rodríguez Carballo. Píše v něm o nadcházejících připravovaných oslavách 800. výročí založení jejich Řádu. Oslavy budou zahájeny o Květné neděli roku 2011 a vyvrcholí o rok později svátkem sv. Kláry. Tématem tohoto roku bude kontemplativní dimenze samoty a mlčení „ve stopách vaší blažené matky, která přijala s oddaností zrcadlo chudoby, znak pokory, štít trpělivosti a nástroj poslušnosti“ (sv. Bonaventura: Dopis klariskám Assisi, 1259).

O. Carballo vidí kontemplaci především jako otevřenost srdce *mystériu*, které nás uschopňuje nechat se vést Jím. V tom smyslu kontempace znamená vyprázdnění se od všeho zbytečného, aby nás On, který je vše, mohl naplnit. Kontemplovat znamená zcela otevřít *oči srdce*, abychom byli schopni číst a odkrývat přítomnost Pána v jeho slovech, v jeho svátostech, v Církvi i v dějinách lidstva. Kontemplovat znamená nechat umlknout slova, jako když necháme mluvit ruce, když matka hladí své dítě, když necháme mluvit své nohy, když jdeme pomalým, lenivým krokem, jak požadovala sv. Klára, jako nohy misionáře oznamující Dobrou zprávu, když necháme mluvit svá srdce plná starostlivosti o Krista i o lidstvo, jak hovořila srdce Františka a Kláry. Takto chápaná kontempace nemá nic společného s povrchním, pohodlným životem. Františkánská kontempace musí být vždy živena následováním Krista, je to *kontemplativní následování*.

Kontempace také neznamena Kontemplativní duše je duše, která vše předkládá Pánu, starosti i kontemplativní duše. Kontempace zdroji jsou Slovo Boží a liturgie. kontempace i sv. Klára vytvořila která je obsažena ve třech slovech, dopisu sv. Anežce České: nazírat,

Nazírat znamená kontemplativně den svou duši přived' před zrcadlo do jeslí a zavinit do plenek“). romantickém obrazu jeslí, ale o učinil Syn Boží. Meditovat znamená v jeslích. Jako je chudoba negací moci.

Kontempace je zvláštním způsobem čistého srdce. To umožňuje dívat se v hloubce, ve které se otevíráme ke svědectví, cíli každé

Mlčení a samota jsou prostředky pro sestry v klauzuře, ale pro přítomnosti. Nový člověk, kterému vidět neviditelné, sám hledá mlčení paradoxně, jen ten, který je schopen zůstat sám, jen ten je schopen setkat se s druhými. Možná právě toto objasňuje, proč dnes tolik času trávíme všichni dohromady a přitom se nám nedaří skutečně se s někým setkat.

„Dnes vy, drahé sestry, stejně jako my i oni, kteří chtějí zasvětit svá srdce Bohu, potřebujeme mlčení a samotu, abychom se nestali oběťmi prázdného aktivismu – který hrozí i v mnoha vašich kláštorech. Všechno to, co jsem napsal vám, vztahuji i na sebe a na své spolubratry, které mi Pán daroval. Kéž nám Pán dá čisté srdce, abychom na něj mohli patřit, abychom o něm mohli meditovat i kontemplovat, abychom o něm mohli svědčit mužům i ženám současnosti!“ , končí své poselství O. Carballo.

„nestarat se“ o druhé. se cítí v jednotě se všemi, která radosti. Vše pojme do své je způsob života pro Pána, jejími Vedle velkých učitelů svou „metodu“ kontempace, která napsala ve svém druhém meditovat, kontemplovat.

následovat Ježíše Krista („Každý chudoby Toho, který byl položen Nemluví se tu o nějakém skutečné volbě chudoby, kterou pochopit pokoru Krále andělů bohatství, tak je pokora negací

angažování srdce, samozřejmě jinýma očima, Božíma očima, Duchu, který obnovuje a přivádí kontempace.

plnosti života s Bohem, a to nejen všechny, kteří chtějí žít v Boží dala víra oči srdce a schopnost a samotu. Jakkoli to zní plnosti života s Bohem, a to nejen všechny, kteří chtějí žít v Boží dala víra oči srdce a schopnost a samotu. Jakkoli to zní

Před růží stál němý

Poslední básník slovenské katolické moderny **Svetoslav Veigl** (vlastním jménem PhDr. Ferdinand Veigl – P. Clarus

OFM), který si o Štědrém dnu připomněl 94 let od svého narození, zemřel 17. 2. na prahu postní doby, píše nám P. Josef Šindar.

„Posílám vám pár maličností v naději, že třeba potěší. Autor, františkánský kněz, poslední z básníků slovenské Katolické moderny, která má jiný zvuk než měla ta naše, zemřel o letošní Popeleční středě. Chtěl jsem to připomenout v našich Perspektivách v KT, ale zdá se, že jsem neuspěl. Tak alespoň ve Zpravodaji na něj vzpomeňte.“

Literární veřejnosti se představil už víc než před půlstoletím:

*Prichádza z neznáma jak tulák
Oči má snivé a to mu sluší,
Kvapíky šťastia ako dieťa gúla
Lež nastie celé nikdy nemá v duši.*

*Spieva si jako v trní vtáča
miluje lebo spievať musí,
perlami slz puk šťastia zmáča
no nastie celé nikdy nemá v duši.*

Tvořit začal ve čtyřicátých letech, kdy vydal šest básnických sbírek. Po listopadových dnech r. 1989 dostává slovenský čtenář do rukou výbor „Jemu jedinému“ obsahující básně jednoznačně duchovně laděné poezie. Rychle pak následují další sbírky: „Hľadanie svetla“ /1991/, „Zlatý kľúč“ / 1992/, kterým nechybí smutek nad bezradností člověka, který opět začíná tíhnout pouze k hmotnému blahobytu a tragicky ztrácí cit pro ochotu „lámat chléb pravdy a lásky“ a tak se zmocnit „zlatého klíče, který nám otvírá tajemně dveře a který má jedině duše.“

Přichází nové tisíciletí a básník k výročí příchodu Ježíše Krista obdivné sloky v knize „Plnosť času“ /2000/.

Roku 2004 připravilo doslova velké překvapení prešovské nakladatelství M. Vaška, které vydalo v jednom obsáhlém svazku /1400 stran/ celoživotní dílo básníkovo pod titulem „Keď anjel v tebe spieva“, uvedené rozsáhlou studií dr. Jozefa Brunclíka.

Nezapomínáme na básníka ani u nás v Čechách, odkud byl také zasažen poezií V. Nezvala a J.Seiferta. Buď Bohu díky za básníka Svetlo – slava, který jen „Jemu jedinému“ slávu zpíval...

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, tady i ve všech tvých kostelích na celém světě a chválíme tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

T

Vydává Národní rada Sekulárního františkánského řádu pro vnitřní potřebu řádu.
Adresa sekretariátu: Marta Ševelová, Hrnčířská 417/22, 751 31 Lipník nad Bečvou,
e-mail: info@sfr.cz, <http://www.sfr.cz>; číslo účtu: 189969375/0300 Neprodejné.

Závěr Cyrilometodějské pouti 2010

Z Levého Hradce letos vyšlo přes padesát poutníků. Na Velehrad jich každoročně dorazí více než sedm set. Předposlední etapa končila v červenci ve Křtinách. Poslední srpnová třídní etapa vedla přes Milonice a Boršice až do samého lůna křesťanství na Moravě.

Na Klimentce

Kostel Sv. Václava - Boršice

Poutníci z Leského Hrádku došli na Odehrad

Více naleznete na www.poutnik-jan.cz

Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady

Příloha č. 1

Zpráva o hospodaření NR SFŘ ČR

Hospodaření 01-06/2010

	1.1.2010	30.6.2010
Zůstatek pokladny hospodář	6.764,- Kč	7.780,- Kč
Provozní záloha sekretariát	1.671,- Kč	380,- Kč

Příjmy za 1. pololetí r. 2010:

Přijaté členské příspěvky	87.832,- Kč
Příspěvky na seminář v Brně	6.729,- Kč
Mariánská pouť Prahou	2.482,- Kč
Prodej tiskovin a knih	57.070,- Kč
Ostatní dary přijaté	5.400,- Kč
Připsané úroky na účtě	623,- Kč
Celkem příjmy	160.136,- Kč

Výdaje za 1. pololetí r. 2010:

Příspěvek zaslaný Mezinár. radě (865 čl.)	22.551,- Kč
Náklady na jarní seminář v Brně	11.145,- Kč
Náklady na vedení účtu	871,- Kč
Ubytování květnová pouť v Praze	3.920,- Kč
Poštovné	247,- Kč
Cestovné pro členy NR	8.101,- Kč
Náklady na tisk a distribuci Zpravodaje	4.341,- Kč
Celkem výdaje	51.176,- Kč

Příjmy byly vyšší než výdaje, rozdíl činí 108.960,- Kč

Příloha č. 2

Zpráva o hospodaření sekretariátu

Datum	Doklad č.	Položka	Příjem	Výdej	Zůstatek
		Počáteční stav 17.4.2010			1.869,-
6. 5.	14/10	Papír do tiskárny		- 87,-	1782,-
26. 5.	15/10	Kopírování zpravodaje SFŘ č.5		- 1150,-	632,-
26. 5.	16/10	Poštovné – rozeslání zpravodajů		- 252,-	380,-
21. 7.	17/10	Příspěvek na rozeslání zpravodaje poštou	200,-		580,-
		Zůstatek k 30.7.2010 (před NR)			580,-

T Františkánská národní pout'

Svatý Hostýn

dne 17.- 18.září 2010

Pátek 17.9.

- 17 hod. ubytování
19 hod. společná večeře - po františkánsku
20.30 hod. růženec - v kapli -
21 hod. nešpory a modlitba před spaním
Poté možnost soukromé adorace.

Sobota 18.9.

- 6.50 hod. ranní chvály - v kapli -
7.30 hod. snídaně
8.30 hod. Přednáška o sv. Anežce České
NM Václav Němec, OFS - v sále poutního domu
10.15 hod. POUTNÍ MŠE SVATÁ - v bazilice -
celebruje P. Jiří Bonaventura Štivar, OFMCap.
ihned po mši - do 12 hodin - v kapli - bude příležitost
k soukromému uctění ostatku svaté Anežky České
12.15 hod. oběd
13 hod. závěrečné požehnání - v bazilice -

Pozvánka na terciářskou pout' na Svatý Hostýn byla sice už v minulém zpravodaji Národní rady.

Přesto se omlouvám všem, kteří vinou mého zpoždění s výrobou zpravodaje pout' zmeškali. Budu dělat všechno pro to, aby se to už neopakovalo.

František z Rychnova

Pozvánka na společné setkání:

PODZIMNÍ FORMAČNÍ SEMINÁŘ

29. - 30. října 2010

BRNO - PETRINUM

těší se bratři a sestry NR SFŘ

Program:

Pátek 29.10.

17.00 hod. mše sv. v kapucínském kostele (Kapucínské nám.)
po mši sv. společný odchod do Petrinu

18.00 hod. ubytování v Petrinu

19.00 hod. společná večeře po františkánsku

20.00 hod. nešpory v kapli, společná adorace

21.00 hod. ukončení adorace, kompletář

Poté možnost soukromé adorace.

Sobota 30.10.

7.00 hod. ranní chvály v kapli

7.30 hod. snídaně v restauraci

8.30 hod. mše svatá v kapli

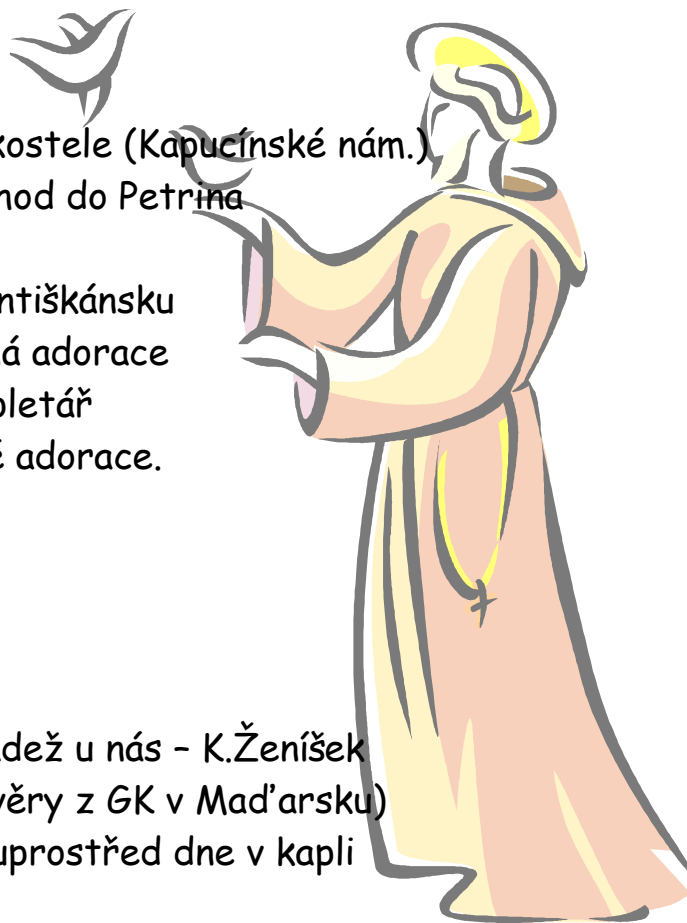
9.45 - 12.00 Františkánská mládež u nás - K.Ženíšek
(rozpracované závěry z GK v Maďarsku)

12.00 hod. Anděl Páně a modlitba uprostřed dne v kapli

12.30 hod. oběd v restauraci

14.00 - 15.30 seminář s Františkánskou mládeží

15.45 hod. závěr a požehnání

**P. Bonaventura Štivar zve všechny duchovní asistenty MBS SFŘ
na formační seminář**

Uskuteční se spolu s formačním seminářem pro formátory v Brně-Petrinu

29. – 30. října 2010

Hlavní program bude stejný jako pro formátory – s doplňky pro duchovní asistenty.

Jen je třeba předem se přihlásit k účasti na formačním semináři.

Dotazník k dějinám SFŘ

Místní společenství SFŘ v

Na základě požadavku NR SFŘ připravuji aktualizované dějiny našeho řádu (tj. SFŘ i III. řádu). Proto si dovoluji vašemu společenství předložit několik otázek. Prosím o odpověď do 30. září 2010. Děkuji.

František Reichel

1) Jak jste se scházeli a jaké činnosti dělali před rokem 1990. (Např. „bytové skupinky“, apod.

2) Významní členové (jména, podrobnější informace o nich)

3) Vede vaše MS kroniku ? ANO x NE

Datum prvního záznamu

4) Hlavní významné události ve vašem společenství:

.....
.....
.....

5) Jak se podílí vaši členové na veřejném životě (např. jako členové obecního zastupitelstva nebo v jiných orgánech včetně neziskových organizací):

.....
.....
.....

6) Jiné (další) sdělení:

Jméno:

Kontakt: